בס"ד

יום ב', כה' בסיון תשנ"ז (30 ביוני)

" עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם "

אבא קובנר, 1978

"ושבעי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו..." [מפרשת "שלח"]

בעוד שפני תקשורתינו עוסקים בעניינים שברומו של עולם בואו נשמע על מעשה שהיה לאז לפני זמן רב (בשבועות שעבר!):

כיתת תלמידים מבית ספר שורשים" שבתל-אביב יצאו לטיול ביום ג' בשבועות שעבר. כאשר הגיעו להר מירון עברו לאחותא ולאחות. כאשר הוציאו את האוטובוס שנמצאו בילקוטים שלהם יחד עם נתיקי התפילין, הוציאו גם את התפילין - תפורה של ב' חברה' - והניחו אותם בתוך קרטון שעל לפני רגע היה בקבוקי קולה.

כאשר גמרו וקמו לאסוף את הטבל ולהכניסו לתוך ה"גרגר" שנמצא באחר, שכחו שהתפילין בתוך אחד הקרטונים. המשיכו בנסיעתם ובמהרה, כאשר קמו להתפלל תפילת שחרית גילו את האובדן של ב' התפילין.

עשו חושבים וניסו לשחזר את המסלול של אתמול ולעלות אחד מהחברה נזכר במעשיהם בשעה שישבו לאכול.

הייה נראה שכבר עשה אבוד, אך מנהל בית הספר, שליווה את הטיול, לא הייה מוכן להתיאש. אחרי שיחות טלפון רבות, הוא מצא שנהג המשאית שמפנה כבל מאצור הר מירון הוא אדם בשם שמעון סממה, תושב המושב דובב (שנמצא סמוך לאבות לבנון ומשתייך לקבוצת המושבים). הבליחו לאחר אותו והוא התנדב לפנות לשם ולחפש במכולה לפני שהוא יפנה אותה.

וכך היה. הוא הוציא כבל ועוד כבל והפך אותו והמשיך להפוך. אחרי שעה ארוכה של מסירות נפש, אדון סממה הצליח למצוא את הקרטון שבו הי' נתיקי התפילין! ולא הסתפק בכך, אלא דאג להחזיר את התפילין לבעליהן בעצמו.

[נשמע ב"ערוץ ד" אמש]

"... והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה שאין אתה יודע מתן שכרן של מצוות..." [פרקי אבות, ב', 1]

יום נעים!